

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Mierová č. 19, IČO: 00 68 68 32, proti žalovanému: **Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Továrenská č. 7, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 76/01/2006 zo dňa 18.08.2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby najvyšší súd rozsudkom rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky, predsedu Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 76/01/2006 zo dňa 18.08.2006 a rozhodnutie Telekomunikačného úradu SR, Odboru správy frekvenčného spektra č. 9610501048 zo dňa 23.02.2006 zrušil a vrátil vec Telekomunikačnému úradu SR, Odboru správy frekvenčného spektra na ďalšie konanie.

Žalobca v dôvodoch žaloby uviedol, že napadnutým rozhodnutím bolo žalobcovi podľa § 12 ods. 1, § 30 ods. 1 písm. e/ § 32 ods. 1, ods. 17 zákona č. 610/2003 Z.z.

o elektronických komunikáciách vydané povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia, ktorého platnosť bola stanovená do 31.12.2010. Podľa predmetného rozhodnutia za pridelenú frekvenciu je žiadateľ (žalobca) povinný uhrádzať 1 200,-- Sk ročne. Žalobca v rozklade proti rozhodnutiu namietal, zákonnosť rozhodnutia v časti úhrady za povolenie z dôvodov, že pridelená frekvencia bude slúžiť na prepojenie strážnej služby Prečerpávacej stanice ropy Budkovce s miestnym Policajným zborom Ministerstva vnútra SR, na stredisko registrácie poplachov. V konkrétnom prípade je stavba zaradená do kategórie objektov osobitnej dôležitosti pre obranu štátu. Pridelená frekvencia sa využíva na zabezpečenie obrany štátu a je pridelená zo spektra, ktoré je pridelené Ministerstvu vnútra SR s tým, že na používanie pridelenej frekvencie sa vzťahuje ustanovenie § 33 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Žalobca namietal, že v danom prípade sa nevzťahuje povinnosť úhrady za právo používania príslušnej frekvencie na žalobcu podľa § 33 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. Ďalej uviedol, že v podanom rozklade poukázal na uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 311 z 27.04.2005 k zaradeniu stavieb a budov do kategórie objektov dôležitosti a do kategórie ďalších dôležitých objektov pre obranu štát, spôsob ich ochrany a obrany časť B. V časti B.3. vláda uložila ministrovi vnútra povinnosť udržiavať bez náhrady prepojenia medzi zaradenými objektmi do kategórie objektov osobitnej dôležitosti a do kategórie ďalších dôležitých objektov a strediskami registrácie poplachov územne príslušných riaditeľstiev Policajného zboru.

Žaloba na základe uvedeného nesúhlasil s rozhodnutím žalovaného o povinnosti úhrady vo výške 1 200,-- Sk ročne za užívanie pridelenej frekvencie. Druhostupňový správny orgán (predseda Telekomunikačného úradu SR) rozhodnutím č. 76/01/2006 zo dňa 18.08.2006 v celom rozsahu potvrdil prvostupňové rozhodnutie Telekomunikačného úradu SR č. 9610501048 zo dňa 23.02.2006 a rozklad zamietol so stručným odôvodnením, že pridelená frekvencia nespĺňa požiadavky ustanovené v § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách: pridelená frekvencia podľa národnej tabuľky frekvenčného spektra sa nezaraďuje medzi frekvencie využívané na účely obrany štátu, bezpečnosti štátu a ochrany verejného poriadku pridelených Ministerstvu vnútra SR, resp. orgánom menovaných v citovanom ustanovení zákona. Žalovaný ďalej uviedol, že žiadateľom o vydanie povolenia nebolo Ministerstvo vnútra SR ale Ministerstvo hospodárstva SR, a preto ho zaviazal na úhradu za pridelenú frekvenciu.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. Uviedol, že ustanovenie § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách uvádza výnimky za používanie pridelenej frekvencie. V tomto ustanovení sú taxatívne vymenované subjekty, ktoré sú od platenia za používanie frekvencie oslobodené, medzi nimi sa však žalobca, Ministerstvo hospodárstva SR nenachádza. Iné subjekty ako vymenované v § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách, ktoré žalovaného o právo používať frekvenciu požiadajú, sú povinné za pridelené frekvencie platiť úhrady určené v rozhodnutí úradu. Frekvencie pridelené Ministerstvu vnútra SR sú oslobodené od úhrady, v danom prípade však o pridelenie frekvencie požiadalo Ministerstvo hospodárstva SR vo vlastnom mene pre svoje potreby. Žalobcom citované uznesenie Vlády SR č. 311 zo dňa 27.04.2005 ukladá ministrovi

vnútra prijať potrebné opatrenia v rámci boja proti terorizmu na vykonanie zásahu Policajného zboru pri narušení integrity objektov zaradených do kategórie objektov osobitnej dôležitosti a do kategórie ďalších dôležitých objektov, medzi ktoré patrí aj predmetná prečerpávacía stanica ropy, bez náhrady udržiavať prepojenia medzi zariadenými objektmi a strediskami registrácie poplachov územne príslušných riaditeľstiev Policajného zboru. Sú to však úlohy uložené uznesením vlády ministromi vnútra a v texte uznesenia vlády uvedené „bez náhrady“ sa vzťahuje na činnosť zložiek Ministerstva vnútra SR pri ochrane týchto objektov, na udržiavanie prepojenia medzi objektmi a strediskami registrácie poplachov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246c ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 72 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol, pretože napadnuté rozhodnutia a postup žalovaného správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade s ustanovením § 33 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Žalovaný na výzvu Najvyššieho súdu SR nepredložil originál administratívneho spisu, ale rekonštruovaný administratívny spis obsahujúci fotokópie jednotlivých dokladov. Žalobca nespochybňoval obsah predloženého administratívneho spisu a preto najvyšší súd rozhodol, že napadnuté rozhodnutie je možné preskúmať i na základe rekonštruovaného administratívneho spisu.

Medzi účastníkmi konania skutkový stav nebol sporný. Spornou bola právna otázka a to či žalobca je povinný platiť úhradu za povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia, ktoré individuálne povolenie mu bolo vydané rozhodnutím žalovaného č. 9610501048 zo dňa 23.02.2006, pričom držiteľom povolenia je výslovne označený žalobca Ministerstvo hospodárstva SR. Druh rádiového zariadenia: Zariadenia pozemnej pohyblivej služby podľa štandardu ETSI EN-300 086-2 V1.1.1 (2001-03), Účel povolenia: Určené pre X – Ostatné súkromné služby.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu 23.02.2006 úhrada za právo používať frekvencie zohľadňuje zaručenie efektívneho a bezporuchového použitia frekvencií. Úhrada za právo používať frekvencie je jednorazová úhrada za vymedzenie alebo pridelenie frekvencie. Opakovaná úhrada je za používanie každej frekvencie a identifikačných znakov. Jednorazová úhrada je splatná pri vydaní povolenia pred termínom uvedenia rádiového zariadenia do prevádzky, ak v rozhodnutí nie je uvedený iný termín splatnosti.

Podľa § 33 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 23.02.2006 povinnosť podľa ods. 1 a 2 sa nevzťahuje na využívanie frekvencií podľa národnej tabuľky frekvenčného spektra na účely zabezpečenia obrany štátu, bezpečnosti štátu a ochrany verejného poriadku pridelených Ministerstvu obrany SR,

Ministerstvu vnútra SR a Slovenskej informačnej službe a na účely Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície, Colného riaditeľstva SR, Hasičského a záchranného zboru, základných zložiek integrovaného záchranného systému a na rozhlasové a televízne vysielanie.

Najvyšší súd konštatuje, že ustanovenie § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách je kumulatívnou právnou normou a preto pre jeho aplikáciu musia byť splnené všetky požiadavky súčasne. V danom prípade ide o dve skupiny požiadaviek a to, že ide o využívanie frekvencií podľa národnej tabuľky frekvenčného spektra na účely zabezpečenia obrany štátu, bezpečnosti štátu a ochrany verejného poriadku a súčasne sa vyžaduje, aby táto frekvencia bola pridelená niektorému z vymenovaných subjektov. Žalobca spĺňa iba časť z tejto kumulatívnej právnej normy a to že frekvencia bola určená a je využívaná na účely zabezpečenia obrany štátu a bezpečnosti štátu. Podmienka subjektu však nie je splnená, pretože ministerstvo hospodárstva nepatrí medzi zákonom vymenované subjekty v ustanovení § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách. Argumentácia žalobcu, že ministerstvo hospodárstva je koordinátorom činností, ktorých v tomto prípade účelom je zabezpečenie bezpečnosti štátu, možno hodnotiť ako materiálny dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách, ktorý by mohol byť zohľadnený v legislatívnom procese pri novelizácii ustanovenia § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách. Skutočnosť, že žalobca medzi vymenovanými subjektmi nie je spôsobilý, že žalovaný konal v súlade s ustanovením § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách, keď úhradu za používanie frekvencie žalobcovi uložil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca úspech v konaní nemal, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. júna 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková